

Alkupalven laulu

1. Väsymys kietoo villojen väliin.
Aurinko kaukana jossakin muualla.
Ystävän kutsun mä seuraksi.
Se harmaan arkeni avartaa hetkeksi.

∴: Mutta kirkkain valo ja lämpimin syli,
selkein näkymä harmauden yli
on pysyvä turvani matkalla
ikuinen Jumala. ∴:

2. Lunta taas sataa, se pian sulaa pois.
Hetket on kaunista valkoista runoutta.
Kostea hengähdys kasvoilla.
On suojasäässä taas niin sumuista.

∴: Silti kirkkain valo ja lämpimin syli,
selkein näkymä harmauden yli
on pysyvä turvani matkalla
ikuinen Jumala. ∴:

3. Kuljetko kanssani kappaleen matkaa
viimojen soidessa seurassa parhaassa?
Pimeys pakenee luotamme
kun lunastajaamme yhdessä luotamme.

∴: Sillä kirkkain valo ja lämpimin syli,
selkein näkymä harmauden yli
on pysyvä turvamme matkalla
ikuinen Jumala. ∴: x4